

דף כה.

עין משפט א.

ח"מ סימן תט פ"א

א. אין מגדלין בהמה דקה בארץ ישראל^א מפני שדרכן לרעות בשדות אחרים והיזקם מצוי. אבל מגדלים בסוריה ובמדברות שבארץ ישראל.

דף כה :

עין משפט א.

ח"מ סימן ריו פ"א

יד יח. הלוקח זיתים מחבירו לקוצצם, הרי זה מניח מהאילן סמוך לארץ ב' ענפים שחוזר וצומח מהם וקוצץ^ד.

לקח שקמה קודם שנחתכה ענפיה מגביה ג' טפחים מהארץ וקוצץ, ואם שקמה זקנה מניח ב' טפחים. ובשאר אילנות מניח טפח וקוצץ. בקנים ובגפנים מן הפקק^ה ולמעלה. בדקלים ובארז חופר ומשרש לפי שאין גזעם מחליף.

עין משפט ב.

או"ח סימן תקעה פ"א

יא. ח. היו מתענים על הגשמים ונענו והתחילו לרדת אם זה אחר חצות היום ישלימו^ו, ואם ירדו לפני חצות לא ישלימו^ז אלא יאכלו וישתו

ג. ממשנה וברייתא בב"ק ע"ט ע"א, והטור כתב דגם בכבל היו אוסרין כשהיו שכיחין רוב ישראל והיה להם שדות וכרמים, וה"ה לשאר ארצות אם היו בהן רוב ישראל שיש להם שדות וכרמים. סמ"ע ס"ק ב'.

ד. ברייתא פ' ע"א משום דמסתמא דעת המוכר היתה שלא יכלה הלוקח את האילן לגמרי בקציצתו אלא שיחזור ויצמח ויגדל מהגזע, משום כך נתנו חז"ל שיעור בכל אילן שיכול לחזור ולצמוח. ועיין בסי' רע"ד מה שאדם יכול לקצוץ ולקטום בלא קנייה מתקנת יהושע. סמ"ע ס"ק ל"ט.

ה. מן הקשר התחתון ולמטה והפקק עצמו יניח ומעליו יקצוץ. סמ"ע ס"ק מ"ב.

ו. דכבר עבר רובו של יום בקדושה, ומ"מ אין לומר ענינו בתפילת מנחה, וגם הלל אין אומרים על כרס רעבה. מ"ב אות כ"ו.

ז. אפי' שלא נגמר עדיין כשיעור כיון שהתחילו הגשמים אוכלים.

ויעשו יו"ט, ולערב יתקבצו ויאמרו הלל הגדול והם כ"ו פסוקים "כי לעולם חסדו".